

Chipul iubirii

Daniel Vișan-Dimitriu

Am încercat să te pictez, iubire,
așa cum îmi închipui eu că ești!
Vedeam un chip, un suflet, o sclipire,
iar bietul meu penel ... ce zvârcolire,
ce căutări prin gânduri prea lumești!

Culorile amestecate-n grabă,
priviri ce, să clipească, nu-ndrăzneau
văzând, pe șevalet, cum se înjgheabă
ca-ntr-un poem, silabă cu silabă,
un vers adus de îngeri ce-l cântau.

Iubita mea, ai devenit iubire,
căci, la final, pe pânză-a răsărit
un chip ce nu e gând, nu-i amintire,
ești tu, și mă privești cu-acea privire
de care sunt, demult, îndrăgostit.